

ΠΟΚΙΛΕΣ ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΜΠΟΪΚΟΤΑΖ, ΑΠΟΣΥΡΣΗΣ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ, ΚΥΡΩΣΕΩΝ (B.D.S.)

μονόλογος του ΟΜΑΡ ΜΠΑΡΓΟΥΤΙ

Translation of OMAR BARGHOUTI'S **monologue** in Modern Greek

by the HELLENIC THEATRE/DRAMA & EDUCATION NETWORK (TENet-GR)

www.TheatroEdu.gr

ARTISTS ON THE FRONTLINE www.artistsonthefrontline.com / THE FREEDOM THEATRE www.thefreedomtheatre.org

ΟΜΑΡ ΜΠΑΡΓΟΥΤΙ

ΣΥΝΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΜΠΟΪΚΟΤΑΖ, ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ, ΚΥΡΩΣΕΙΣ (B.D.S.)

Είμαι μηχανικός στο επάγγελμα, καλλιτέχνης από πάθος και φοιτητής Φιλοσοφίας.

Γεννήθηκα στην εξορία, γιος προσφύγων. Επέστρεψα στην Παλαιστίνη το 1993 με τη σύντροφό μου, που είναι Παλαιστίνια πολίτης του κράτους του Ισραήλ.

Νομίζω ότι όλες οι εμπειρίες μου με βοηθούν στο έργο μου ως υπέρμαχου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Συμμετείχα στο κίνημα κατά του apartheid στη Νότια Αφρική. Αυτή ήταν η πρώτη εμπειρία που με διαμόρφωσε σε αυτού του είδους τον παγκόσμιο αγώνα, κι έμαθα πολλά.

Το κίνημα «Μποϊκοτάζ, Απόσυρση Επενδύσεων, Κυρώσεις στο Ισραήλ» (B.D.S.) ξεκίνησε από τον μεγαλύτερο συνασπισμό της παλαιστινιακής κοινωνίας, τόσο μέσα στην Παλαιστίνη όσο και στην εξορία. Νιώσαμε ότι το διεθνές δίκαιο είχε σταματήσει μπροστά στην πόρτα της Παλαιστίνης, οπότε πήραμε την κατάσταση στα χέρια μας και ακολουθήσαμε τον δρόμο της Νότιας Αφρικής, κατά κάποιον τρόπο. Εμπνευστήκαμε από το κίνημά τους κατά του apartheid, από το αντιαποικιακό κίνημα στην Ινδία, από το κίνημα των Πολιτικών Δικαιωμάτων στις ΗΠΑ και φυσικά από τον δικό μας αγώνα. Αλλά η βασική μας έμπνευση προέρχεται από την δεκαετιών πλούσια Παλαιστινιακή κληρονομιά της λαϊκής μη βίαιης αντίστασης στην αποικιοκρατία των εποικισμών.

Το B.D.S. είναι μια συλλογική παλαιστινιακή φωνή, μια απόλυτη πλειονότητα που ζητά από τους δημοκρατικούς πολίτες όλου του κόσμου να ενωθούν μαζί μας, ασκώντας πίεση σε δημοτικά συμβούλια, εκκλησίες, συνδικάτα, εταιρείες, και εν τέλει στις κυβερνήσεις των κρατών τους να διακόψουν τους δεσμούς συνενοχής τους με το Ισραήλ.

Το πολιτιστικό μποϊκοτάζ αποτελεί πολύ σημαντικό μέρος του κινήματος, διότι οι πολιτιστικοί θεσμοί διαδραματίζουν βασικό ρόλο στο «ξέπλυμα» ή σε αυτό που λέμε «καλλιτεχνικό ξέπλυμα» του ισραηλινού apartheid και της κατοχής.

Απαιτεί κάτι πολύ πιο βαθύ από το να βοηθάς, απαιτεί να *Μην Κάνεις Κακό*. Αν ένας διεθνούς φήμης καλλιτέχνης εμφανιστεί στο Τελ Αβίβ, προσφέρει το όνομά του σε ένα σύστημα απαρτχάιντ και καταπίεσης. Αυτό δεν είναι τέχνη για την τέχνη, μουσική για την μουσική, αυτό είναι συννεοχή.

Το πολιτιστικό μποϊκοτάζ στοχοποιεί τη *συννεοχή* και όχι την ταυτότητα. Προτρέπει σε ακύρωση εκδηλώσεων, δραστηριοτήτων, συμφωνιών ή προγραμμάτων στα οποία εμπλέκεται το ισραηλινό κράτος, οι ομάδες λόμπι του και οι πολιτιστικοί φορείς του. Ζητά να απορρίπτονται οι καλλιτέχνες και οι πολιτιστικοί φορείς χρηματοδοτήσεις και χορηγίες από την ισραηλινή κυβέρνηση.

Κανείς δεν ζητά να κατασταλούν τα δικαιώματα των Ισραηλινών καλλιτεχνών. Εάν το Ηνωμένο Βασίλειο προσκαλέσει μια Ισραηλινή κινηματογραφίστρια να δείξει την ταινία της, χωρίς θεσμική σχέση με το κράτος του Ισραήλ, με την ισραηλινή πρεσβεία ή με τις ομάδες λόμπι, αυτό σε καμία περίπτωση δεν μποϊκοτάρεται.

Στην πραγματικότητα, η BDS καλεί ρητά τους Ισραηλινούς να ενωθούν μαζί μας. Τους Ισραηλινούς που δεν συμμερίζονται την αποικιακή ιδεολογία, τις πολιτικές της και την απανθρωποποίηση, που αναγνωρίζουν τα τρία στοιχειώδη, με βάση το διεθνές δίκαιο, δικαιώματά μας: τον τερματισμό της κατοχής, τον τερματισμό του απαρτχάιντ και το δικαίωμα επιστροφής των προσφύγων.

Εφόσον δεν υπάρχει τίποτα εβραϊκό στην κατοχή, στο απαρτχάιντ, στην εθνοκάθαρση, στην πολιορκία της Γάζας, και σε όλα τα εγκλήματα που διαπράττονται, δεν υπάρχει και τίποτα εγγενώς αντιεβραϊκό όταν λέμε ότι όλα αυτά είναι πράξεις κατά της ανθρωπότητας και κάνουμε εκστρατεία για να σταματήσουν.

Φυσικά, υπάρχει αντισημιτισμός, που αυξάνεται καθημερινά στη Δύση, πράγμα που πραγματικά μας ενοχλεί. Το B.D.S. ήταν πολύ ξεκάθαρο από την αρχή ότι είμαστε αντίθετοι σε κάθε μορφή ρατσισμού, συμπεριλαμβανομένου και του αντισημιτισμού.

Η αλήθεια είναι πως δεν θεωρούμε ότι θα απελευθερωθεί ποτέ η Παλαιστίνη, χωρίς ένα διεθνές κίνημα δικαιοσύνης και ισότητας, το οποίο θα επικρατήσει στον πόλεμο για φυλετική δικαιοσύνη, δικαιοσύνη για τους αυτόχθονες, δικαιοσύνη ως προς τα φύλα, οικονομική και περιβαλλοντική δικαιοσύνη, και θα κάνει αυτόν τον κόσμο καλύτερο για όλους. Στο Φέργκιουσον των ΗΠΑ μετά την πρώτη εξέγερση, όταν σκοτώθηκε ο Μάικλ Μπράουν, οι Παλαιστίνιοι ήταν από τους πρώτους που στάθηκαν αλληλέγγυοι, γιατί ξέρουμε τι σημαίνει καταπίεση.

Από το 2014 το Ισραήλ άρχισε να βλέπει το B.D.S. ως στρατηγική απειλή. Είναι γεγονός ότι έχουν επενδύσει εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια για να το καταπολεμήσουν. Άρα, βλέπουν ξεκάθαρα τον αντίκτυπο που έχει. Είναι εξαιρετικά εντυπωσιακό το πόσο έχει αυξηθεί αριθμητικά το κίνημα.

Έχουν αρχίσει να με στοχοποιούν προσωπικά. Κάνουν προσπάθειες να ανακληθεί η άδεια παραμονής μου, μου επιβάλλουν ταξιδιωτικές απαγορεύσεις. Το χειρότερο ήταν που όταν η αείμνηστη μητέρα μου υποβαλλόταν σε εγχείρηση για καρκίνο στην Ιορδανία, δεν μου επέτρεψαν να πάω να είμαι μαζί της.

Ναι, ανησυχώ για τη ζωή μου. Χρησιμοποιούν εργαλεία που δεν δείχνουν ποιος ακριβώς είναι ο ένοχος. Σε μια δημόσια σύσκεψη, μπροστά σε 200 άτομα και κάμερες απ' όλον τον κόσμο, ο Ισραηλινός Υπουργός Πληροφοριών με απείλησε με «πολιτική δολοφονία». Δεν τον είχα ξανακούσει ποτέ αυτόν τον όρο. Πιθανόν να σημαίνει δολοφονία στα χέρια πολιτών.

Οπότε, πονάει τρομερά σε προσωπικό επίπεδο, αλλά αυτό είναι μέρος του τιμήματος που πληρώνουμε όλοι οι Παλαιστίνιοι, είναι μέρος της αντίστασής μας.

Μας λένε «Μη μποϊκοτάρετε το Ισραήλ». Τι θέλετε να κάνουμε, λοιπόν;

Δεν θέλετε να κάνουμε ένοπλη αντίσταση, και η μη βίαιη αντίστασή μας δεν σας αρέσει.

...Τι θέλετε να κάνουμε; Δεν θα τα παρατήσουμε ποτέ.

(Μετάφραση από τα αγγλικά: Τζένη Καραβίτη και Ιωάννα Λιούτσια 2023)

Επιμέλεια: Αλέκα Πλακονούρη